

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(cs. a.)

Cím: A filharmonikusok jubileumi hangversenye

Forrás:

Magyarország

Bp

1923. 10. 9.

(f. i.) (hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.) (O)

Osztályozás

Tárgy

78(064.5)

Hely

Idő

"1923"

Személy

A filharmonikusok jubileumi hangversenye

Ünnepi hangverseny keretében emlekszik meg ma este a Filharmoniai Társaság fennállásának hetvenedik évfordulójáról, amelynek pontos dátuma november 20. volna, minthogy azonban akkor Budapest ünnepi ötvenéves születése napját, a filharmonikusok a főváros kérésére már ma, idei első hangversenyükön megemlékeznek a nevezetes évfordulóról. A megemlékezés azzal történik, hogy a kitűnő zenei testület ma este ugyanazt a műsort szólaltatja meg *Dohnányi* Ernő pálcája alatt, amelyet *Erkel* Ferenc dirigált a hetven év előtti legelső filharmoniai hangversenyen, 1853 november 20-án. Ezért a mai műsorért tehát, amellyel filharmonikusaink felavatják az idei zenei évadot, a régiek, az ösök felelősek. De a jubileumi esztendő többi kilenc hangversenyének műsorát már a mostani vezetőség, a ma emberei állították össze, tőlük kell számonkérni most, mingyárt az év elején azt, amit kihagytak belőle.

Mikor *Erkel* Ferenc első műsorát összeállította, nem gondolhatott másra, mint *Beethovenre*, *Mozart*-ra, *Mendelssohnra*, *Meyerbeerre*. Ma azonban itt vannak a mi nagyjaink. Itt van *Bartók*, *Kodály*, *Weinert*, hogy csak ezt a három nevet említsük. Egyik sem szerepel az idei tíz filharmoniai hangversenyen. Hogy nincs új kompozíciójuk? Hát ki szólaltassa meg a régieket, ha nem a Filharmoniai Társaság? Ma, amikor egyre-másra érkeznek hírek arról, hogyan arat diadalt a külföldön a magyar zenei géniusz, vétkes és alig megbocsátható mulasztás a Filharmoniai Társaságtól, hogy idej műsorát olyan szürke egyoldalúsággal és meg nem érthető hiányokkal állította össze.

A mai ünnepi hangversenynek vasárnap délelőtt volt a főpróbája a Zeneművészeti Főiskola termében. A műsor első részében *Beethoven* VII. szimfóniáját vezényelte *Dohnányi* Ernő, aki mögött meglehetősen ügyetlenül és izléstelenül helyezték el az ünnepi jelleg kidomborítása végett piros bársonydrapéria között *Erkel* Ferenc feltűnően apró gipszszobrát. A kitűnő művész partitúra nélkül dirigálta *Beethoven*-t, de ezúttal kissé erősen önkényes értelmezése csak a harmadik tétellel ragadta meg hallgatóságát. A hangverseny vendége, a magyar származású *Hüni-Mihacsek* Felicia Donna Anna levéláriáját énekelte a »Don Juan«-ból. A hiváló bécsi énekesnő tiszta,

bársonyos csengésű szopránja csillogóan szárnyalt a klasszikus áriában, amely igazi mozarti levegőt árasztott. »A szentivánéji álom« nászindulójának és *Meyerbeer* elnagyolt *Struensee*-nyitányának kissé pongyola előadása fejezte be a műsort, amelyet nagyszámú és lelkesen ünneplő közönség hallgatott végig. (cs. a.)

Székesfővárosi háziyomda 1922